

The
Economist

Med exklusiv licens

INPRESS

VÄRLDEN 2026

Vad händer 2026?

Spaningar med *The Economist*
och 22 inbjudna talare

Den svenska utgåvan av
The World Ahead 2026.
Läs utvalda artiklar på
www.varldenom.com

Sagt på konferensen 15 januari 2026 på Vinterträdgården, Grand Hôtel

Grand Hôtel 15 januari 2026

Drygt 260 delegater och talare samlades på Grand Hôtel, Vinterträdgården, för framtidsspaning inom geopolitik, affärer, teknik och kultur. Dagen leddes av **Alasdair Ross** och **Tom Standage** från The Economist.

Se fler bilder
på webben!

TOM STANDAGE, REDAKTÖR FÖR THE WORLD AHEAD 2026:

2026 ger oss svar om hur nästa decennium kommer att bli

Tom Standage har varit redaktör för *The World Ahead* i sex år och på *The Economist* sedan 1998. *The World Ahead 2026* skrivs av samma journalister som producerar *The Economist* varje vecka, tillsammans med kollegor från Economist Intelligence Unit och gästskribenter inom politik, näringsliv, vetenskap och kultur. När allt samlats, oftast i oktober, skriver Standage sitt redaktörsbrev med årets tio viktigaste teman, nu sammanfattade live av Standage:

1 USA fyller 250 år – ett splittrat jubileum när 2026 markerar 250-årsjubileet av USA:s självständighetsförklaring. Men istället för en samlande högtid riskerar firandet bli en manifestation av landets djupa splittring. Två rivaliserande kommittéer organiserar jubileet, varav Trumps inkluderar ett Ultimate Fighting Championship-evenemang på Vita husets gräsmatta. Året kommer präglas av olika berättelser om USA:s historia och framtid. Mellanårsvalen blir avgörande.

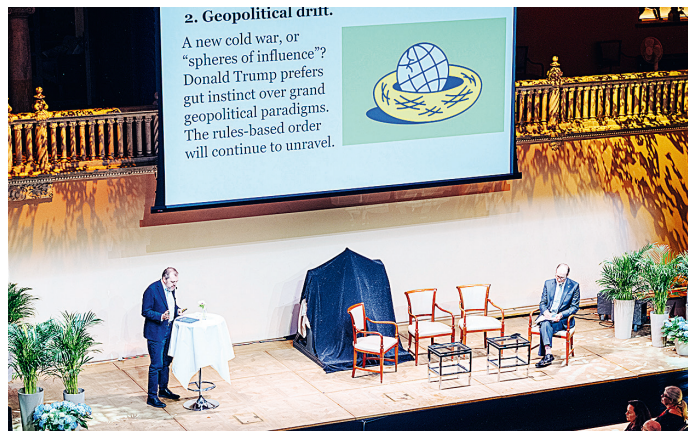
Standage varnar också för risken att Trump kan försöka påverka valen genom extraordinära åtgärder, som att återropa Insurrection Act.

2 Trump, kaos och den globala maktordningen. Utrikespolitiskt råder osäkerhet kring om Trump ser världen som stormakternas inflytelsesfärer – eller om han drivs av behovet av uppmärksamhet och kaos snarare än strategi. Oavsett innebär utvecklingen att den regelbaserade världsordningen fortsätter att urholkas. Istället växer "koalitioner av villiga" fram, där länder samarbetar tillfälligt kring specifika frågor.

3 Mer krig – och fred? Ja! 2026 blir både ett år av mer krig och mer fred, eftersom konflikter allt oftare sker i gråzoner mellan fred och krig. Ryssland och Kina testar gränser genom sabotage, cyberangrepp och drönare. Spänningarna ökar i haven, Arktis, cybersfären och rymden.

4 Europa under hård press. Europa står inför nästan omöjliga samtidiga krav: rusta upp, öka tillväxten, genomföra klimatomställningen, undvika handelskrig och hantera demografi och migration. EU-regler urholkas, men kritiker menar att förenklingar inte räcker för att stärka konkurrenskraften.

5 Kinas möjlighetsfönster. Trumps "America First"-politik har skadat USA:s mjuka makt och skapat ett tillfälle för Kina att framstå som stabilt och förutsägbart, särskilt i det globala syd. Kina försöker

ETT ÅR AV ÖVERGÅNG:

Tom Standage sammanfattar 2026 som ett avgörande övergångsår: mycket är osäkert, men många svar om det kommande decenniet kommer att börja klarna under detta år.

Världen 2026 är den 13:e svenska editionen av *The World Ahead*, utgiven av *The Economist* 40 år i rad.

också locka Europa. Taiwan riskerar samtidigt bli ett förhandlingskort när Trump möter Xi Jinping i Peking.

6 Ekonomiska risker och nästa finanskris. Den globala ekonomin är fortsatt sårbar. Budgetunderskotten i G7 är höga och obligationsmarknaderna riskfyllda. Frankrike pekas ut som särskilt utsatt vid politisk instabilitet.

7 AI: uppgång, krasch eller motreaktion? Standage ser tecken på en AI-bubbla: värderingar av Federal Reserve antyder årliga investeringar på 650 miljarder dollar medan faktiska intäkter ligger runt 50 miljarder. Klyftan kan göra att bubblan spricker.

8 Klimatet: dystra besked och tysta framsteg. 1,5-gradersmålet är inte längre realistiskt och Australien tar emot världens första officiella klimatflyktingar. Men utsläppen tycks ha nått sin topp och ren teknik sprids snabbt, särskilt i Kina och globala syd. AI-boomen driver även investeringar i ny energiteknik som geotermi och fusion.

9 Sportmoral. Fotbolls-VM 2026 spelas i USA, Mexiko och Kanada, tre länder med ansträngda relationer. Samtidigt hålls Enhanced Games – ett "dopnings-OS" – som väcker en hel del etiska frågor.

10 Alla kan delta i Ozempic-spelen. GLP-1-preparat som Ozempic och Wegovy får allt fler användningsområden och nya versioner är på väg. Debatten om vad som räknas som "fusk" breddas långt bortom elitidrotten. ●

Svitlana Zalishchuk, Ukrainas ambassadör i Sverige, i samtal med Alasdair Ross om relationen Ukraina och Europa.

Putin har en tydlig plan – möjligen saknar väst en

När Svitlana Zalishchuk, Ukrainas ambassadör i Sverige, kliver ned från scenen efter ett samtal med Alasdair Ross, vill de varma applåderna aldrig ta slut.

– Det säger någonting om Europas relation till Ukraina, konstaterar Alasdair Ross, hedrad över att få samtala med ambassadören om både nuläget och hur 2026 ser ut för landet.

Många av oss försöker nog vända bort blicken och låtsas som om det inte händer. Men det gör det förstås. Varje dag. Rysslands attacker fortsätter obehagligt, allt oftare riktade mot tätbefolkade städer. Med ett försvagat stöd från USA faller ett allt större ansvar på Europa att fylla detta tomrum.

Utifrån ditt perspektiv – vad saknas i Europas respons på Ukrainas akuta behov?

– I går ringde jag, som jag gör varje dag, en nära

”Vi vet inte
vad vi ska kalla
den tid vi lever i.
Post-någonting?
Nytt kallt krig?
Vem vet?”

vän i Ukraina. Hon har två barn. Jag frågade hur hon mädde. Hon svarade: ”Vi har varken haft vatten eller elektricitet under flera dagar.” Och sedan tillade hon, nästan i förbigående, att barnen använde situationen som en ursäkt för att slippa gå till skolan.

Det som slog Svitlana Zalishchuk var att väninnan trots allt fortfarande brydde sig om att sonens matteläxa var gjord, att han läst sina böcker. Det viktigaste kommer först.

– Situationen är extremt svår, men det finns ett trots där. Människorna tänker inte ge upp.

Hon berättar om Ukrainas energisystem som opererar under orimliga förhållanden. Om dagliga missilattacker. Om temperaturer som sjunker till minus 23 grader på natten.

– Och ärligt talat fungerar systemet enbart för att människor ger sig ut för att reparera redan innan flyglarmen har tystnat.

Svitlana Zalishchuk ser en enorm motståndskraft och en vilja att arbeta under helt extraordinära förhållanden.

– Det är mörkt i Ukraina just nu – men i detta mörker framträder sanningen mycket tydligt. Ryssland agerar med onda avsikter. Man försöker förstöra landet.

Och inte bara genom krigföring vid frontlinjen. Attackerna mot civila, infrastruktur och ukrainarnas vardagsliv intensifieras när Ryssland inte lyckas avancera militärt.

– Under de senaste åren har också det globala sammanhanget förändrats, säger Svitlana Zalishchuk.

– Vi kämpar med att ens sätta namn på vad det är för en tid vi lever i. Är det en ny multipolär värld? En post-sannings era? Post-väst? Post-ordning? Ett nytt kallt krig? Vem vet?

Det som däremot är helt klart är att Europa under lång tid har outsourcat sin säkerhet, menar ambassadören.

– Om Europa vill ha fred på kontinenten, om Europa vill ha fred i Ukraina, och om man menar allvar med säkerhetsgarantier, då måste Europa kliva fram.

Ukraina har trots allt åstadkommit extraordinära resultat med stöd av västerländska vapen, finansiellt bistånd och sanktioner. Landet har i nästan fyra år klarat av att stå emot en betydligt större angripare.

Men medan Europa chockades av krisen och försöker hantera den, fortsätter Ryssland att bygga en krigsmaskin.

– Allt medan Ukraina fått hjälp precis i den utsträckning som krävs för att vi ska överleva, har västs strategi varit att hantera eskalation: Ryssland eskalerade – och då fick Ukraina lite mer stöd. På grund av detta har vi förlorat dyrbar tid.

”

Om alla vapen-system, allt finansiellt stöd och alla sanktioner hade funnits på plats tidigare, skulle vi kanske leva i en helt annan värld. Och vi skulle kanske ha ett annat namn på denna epok.

Läs en längre version av artikeln!

Svitlana Zalishchuk säger att om Europa vill ha fred måste freden ha tänder.

– Och tänder betyder vapen. Ukrainas kapacitet måste stärkas i luften, till sjöss och på land.

– Om alla vapensystem, allt finansiellt stöd och alla sanktioner hade funnits på plats tidigare, skulle vi kanske leva i en helt annan värld i dag – och vi skulle kanske också ha ett annat namn på denna epok.

Om president Trumps strategi är oklar eller mystisk, så gäller det inte Putin.

– Det finns inget mysterium när det gäller Putin. Vi vet exakt vad han vill. Han har en huvudplan. Det är möjligt att det är vi som har saknat en.

Alasdair Ross håller med:

– Putins intentioner är tydliga. Han fortsätter att avancera, kanske långsammare än han önskat, men han avancerar.

Du har beskrivit Europas respons som reaktiv – inriktad på att hantera eskalering snarare än att uppnå seger. Vad behöver Europa göra nu för att utveckla och genomföra en verklig strategi för seger? Handlar det främst om vapen? Om tuffare fredsförhandlingar? Hur ser strategin ut?

– För det första, svarar Svitlana Zalishchuk, när vi talar om fred måste freden ha tänder. Och tänder betyder vapen. Säkerhetsgarantierna måste vara juridiskt bindande. Ukrainas kapacitet måste stärkas i luften, till sjöss och på land.

– Vi måste återställa symmetrin i militär kapacitet så att priset för ytterligare invasion blir oacceptabelt för Putin. Han måste se att en ny invasion oundvikligen skulle leda till förlust. Det är den starkaste avskräckningen.

Alasdair Ross menar att Europas segdragna tvekan när det gäller att frigöra frysta ryska tillgångar som hålls här faktiskt är anmärkningsvärd. Samtidigt ser vi globala aktörer – inklusive USA – agera som om internationell rätt bara gäller ibland.

Vad skulle det sända för signal om Europa till slut inte förmår använda dessa tillgångar?

– Lyckligtvis fick Ukraina ett mycket viktigt beslut som formaliserades precis innan det här samtalet: en variant av reparationslånet på cirka 90 miljarder dollar, som kommer att stödja både Ukrainas krigsinsats och statsbudget fram till 2026–2027.

Utan detta hade Ukraina bara haft budgetutrymme för ytterligare två månader.

– Detta är ett starkt och positivt tecken att Europa tar ett större ansvar, och det ger oss hopp, säger Svitlana Zalishchuk.

Samtidigt finns de frysta ryska tillgångarna kvar i Europa. Ur juridiskt, moraliskt och rent pragmatiskt perspektiv bör dessa medel tjäna offret för aggressionen – inte angriparen, menar hon.

– Dessa tillgångar bör – och jag hoppas att de till slut kommer att användas som krigsskadestånd för att återuppbygga och återställa Ukraina. ●

Gör Europa tillräckligt för Ukraina?

Joakim Paasikivi, senior geopolitisk rådgivare vid Mannheimer Swartling, Anna Wieslander från Atlantic Council och Samantha Job, Storbritanniens ambassadör i Sverige, diskuterar Europa och Ukraina med Alasdair Ross.

Ukrainas situation är inte bara geopolitik – den är fysiskt och känslomässigt smärtsamt att bevittna. Gör Europa tillräckligt? Och om inte – varför?

Joakim Paasikivi:

– Nej – och för att vi är idioter. Det är det korta svaret.

– Det längre är att vi är extremt kortsiktiga och saknar grundläggande självbevaringsdrift. Politiker fokuserar på nästa val, och att lägga pengar på det som uppfattas som "någon annans krig" innebär en politisk risk – även när det är avgörande för vår egen säkerhet.

Men inte alltid, påpekar Paasikivi. Under pandemin spen-

derade vi enorma summor på vår säkerhet eftersom hotet var synligt.

– Nu ser vi också människor dö – men inte här. Därför betar vi oss fortfarande som om detta är Ukrainas problem, trots att hotet i själva verket är större än under covid.

Anna Wieslander:

– En av de största utmaningarna är att förklara för både politiker och allmänhet att kostnaden blir långt högre senare om vi inte betalar nu. I relativa termer är stödet till Ukraina inte dyrt. Ukraina kämpar vårt krig.

Hon pekar på EU:s struktur

som en försvärande faktor. Med 27 medlemsländer skiljer sig hotbilderna kraftigt.

– Delar vi en gemensam hotbedömning? Till viss del, men inte fullt ut. Norden, Baltikum och

Polen har gått före. Den verkliga utmaningen är att få med länder längre bort, som Spanien, Grekland och Ungern.

Alasdair Ross vänder sig till Samantha

”

Jag är mindre oroad över Europas sammanhållning nu. Europas framgång är att EU under tryck kliver fram, fastän vi är en märklig konfederation av stater.

Job: Hur ser du på Europas respons?

Samantha Job:

– Jag tycker inte att detta är en komplicerad fråga. Den är svart eller vit. Krigets natur är kristallklar. De svåra frågorna kommer senare, när det ska avslutas.

Ur brittiskt perspektiv innebar Brexit aldrig att lämna Europas säkerhet.

– Vår geografi är europeisk, vår säkerhet är europeisk, och vi har varit konsekventa med det.

Hon lyfter Storbritanniens roll i militär samordning, ekonomiskt stöd och politiskt ledarskap, men konstaterar samtidigt:

– Att Europa betalar mer till Ryssland för energi än vi ger till Ukraina ser inte bra ut.

Hur får man med väljarna i långsiktiga säkerhetsfrågor när statsfinanserna pressats av kriser?

Anna Wieslander:

– Det finns inga genvägar. Politiker måste ta diskussionen, trots den politiska kostnaden. Säkerhet känns abstrakt – tills den inte gör det.

Anna Wieslander pekar på Nordens tradition av totalförsvär och

”Vi hjälper om vi kan – men tar aldrig riktigt steget till att säga: det här är vårt krig, våra intressen, vår säkerhet.”

Joakim Paasikivi

Det är en stor utmaning att förklara att kostnaden blir långt högre senare om vi inte betalar nu. I relativa termer är inte stödet till Ukraina dyrt. Ukraina kämpar vårt krig.

Anna Wieslander

folklig förankring, och menar att EU och Nato kan göra mer för att sprida goda exempel.

– Nato är starkt militärt, men civil motståndskraft lämnas ofta åt varje land. Den luckan måste minska.

Hon tillägger att det finns en tydlig grund för att använda frysta ryska tillgångar.

– Det finns både moraliska, juridiska och ekonomiska skäl för att angriparen ska betala.

Samantha Job:

– Varför gör vi inte det? Det är inte skattebetalarnas pengar – det är angriparens. Storbritannien är redo att agera.

Hon lyfter också Sveriges breda säkerhetsdebatt som ett föredöme, och varnar för att normalisera kriget.

– Ukraina får inte hamna på sidan tre eller fyra. Samtidigt måste vi tala öppet om hur Ryssland aktivt försöker splittra våra samhällen genom desinformation och påverkan.

Är Europas sammanhållning svagare nu än tidigare?

SAMMANFATTNING:

Europa gör fortfarande inte tillräckligt för Ukraina, främst på grund av kortsiktigt politiskt tänkande, splittrade hotbilder och ovilja att ta politiska kostnader.

Panelen är enig om att stödet är avgörande för Europas egen säkerhet och att nästa steg nu handlar om leverans, långsiktigt ansvar och ökad europeisk samordning.

Joakim Paasikivi:

– Faktiskt tvärtom. Det här är en av Europas framgångshistorier. Under tryck har EU klivit fram med gemensam finansiering och ökad försvarssamordning. Det ger bara inga bra rubriker.

Hans oro gäller snarare omvärlden:

– Ryssland är det akuta hotet, men vi utsätts också för stark press från USA och står inför Kina, energiberoenden och handelsvägar. Frågan är inte om Europa rör sig – utan om vi rör oss snabbt nog.

Anna Wieslander:

– Europa bör vara självsäkert. Vi är tillräckligt många och tillräckligt rika för att säkra vår kontinent.

Hon menar att Europa måste börja planera för ett försvar där USA på sikt kan spela en mindre roll – en diskussion som kräver tid och långsiktiga investeringar.

Samantha Job avslutar:

– Ett starkare Europa är positivt. Och låt mig säga det tydligt: Storbritannien vill ha en närmare relation med EU.

– Nu handlar det om leverans – och om att bygga europeisk försvarsförmåga tillsammans. Annars riskerar Europa att missa de bästa innovationerna. ●

Att Europa betalar mer till Ryssland för energi än vi ger till Ukraina ser verkligen inte bra ut. Samantha Job

Eventet i siffror

VÄRLDEN 2026

260
delegater deltog
i Världen 2026

www.varldenom.com

VARAV:

77

VD/GRUNDARE

90

**VVD/ÖVRIGA
CHEFER**

**ETT STORT
INTRESSE
FRÅN MEDIA:**

CA 20

journalister från nationell och internationell media var på plats. Dagens Industri är konferensens mediapartner.

Läs en längre
version
av artikeln!

USA 250 år: Peak Human. Peak Trump?

USA kommer att klara Trump-experimentet, tror Peak Human-författaren Johan Norberg. Men den amerikanska världsordningen är över – och måste ersättas av något annat, säger han.

Boken *Peak Human* handlar om civilisationers uppgång och fall: hur de når sina guldåldrar – och hur dessa guldåldrar tar slut. Är vi nu vid slutet av en sådan cykel?

– Vi firar USA:s 250-årsdag i år. Få civilisationer blir så gamla. Det kräver ständig förnyelse, och just nu finns det många oroande tecken.

Alasdair Ross pekar på faktorer Johan Norberg lyfter fram: frihet från påtvingad ortodoxi, innovation underifrån, starka stadsmiljöer, möjligheten att dra nytta av egna ansträngningar och relativt fri handel.

Läs en längre
version
av artikeln!

Men kanske är den sista punkten – viljan att lära av omvärlden – på tillbakagång?

– Absolut. Thukydides talade om två mentaliteter: den athenska, att ge sig ut i världen för att lära, och den spartanska, att stanna hemma och skydda det man har. En guldålder kräver att man är mer athensk.

Norberg menar att väst under de senaste 10–15 åren rört sig från en athensk till en spartansk hållning, delvis efter chocker som finanskrisen, pandemin och Rysslands invasion av Ukraina.

– När vi blir rädda vill vi skydda oss. Men då tappar vi också förmågan att utveckla nya idéer.

Riskerar reträtten att bli permanent?

– Det förefaller som om den nuvarande presidenten i USA demonterar det som varit landets styrka: invandring, handel och innovation – samtidigt som han hotar allierade.

Har världen lärt av historien?

Norberg påminner om Smoot–Hawley-tullarna 1930, som ledde till ett globalt handelskrig.

Johan Norberg, historiker och författare bland annat till boken Peak Human som The Economist rekommenderat sina läsare globalt.

– Det har inte upprepats. Tvärtom söker man nu alternativa handelsvägar, som EU:s Mercosur-avtal. Det tyder på att vi faktiskt har lärt oss något.

Ross ber Norberg bedöma nuläget.

– På kort sikt handlar det om Trump, som försöker skapa kaos. Europa har också sig självt att skylla – att inte ta ansvar för sitt eget försvar är pinsamt. Men jag tror att vi har nått ”peak Trump”. Institutionerna i USA kommer att stå emot.

På längre sikt är den amerikanska världsordningen ändå på väg bort. Trump är snarare ett symptom.

– Biden var den sista transatlantiska presidenten. Europa måste ta hand om sin egen röra.

Vad betyder det för den västerländska modellen?

– Världsordningen var aldrig helt amerikansk. Den byggde vidare på Pax Britannica och ännu äldre idéer om internationell rätt och öppna hav.

Den avgörande frågan, menar Norberg, är om demokratiska handelsnationer kan bära den regel-

”

Det förefaller som att den nuvarande chefen i Vita huset läst min bok baklänges.

baserade ordningen vidare – även utan USA.

– Lyckas det finns hopp. Då kanske USA får FOMO och kommer tillbaka.

Han påminner om att den moderna guldåldern varit unik: extrem fattigdom har rasat, livslängden ökat dramatiskt och utvecklingen varit global.

– Till skillnad från Västoms fall tappar vi inte kunskap i 500 år. Vi har global kommunikation.

Men institutioner kräver arbete.

– Att bevara dem i en värld med spridd makt är svårt, men nödvändigt.

Ross återvänder till kärnfrågan: friheten att tänka och ifrågasätta.

– Varje innovation är ett uppror mot den rådande visdomen. Får ortodoxin vetorätt är det kört.

Trots hoten ser Norberg hopp i teknologin.

– Så länge idéer kan flöda mellan företag och länder finns en chans. Håller vi teknologin levande, håller vi också människans ande levande. ●

”Genom vårt markstationsnätverk har SSC länge betjänat amerikanska kunder, inklusive NASA. Det kommer att fortsätta.”

Rymdindustrin finns egentligen överallt

Rymdekonomin växer snabbt fram som en nyckelfaktor i det transatlantiska samarbetet. Alasdair Ross och Charlotta Sund, vd för SSC, i ett samtal om rymdens betydelse i en tid av ökade globala spänningar.

Internationella samarbeten monteras ned på många områden, samtidigt som just rymdverksamhet är helt beroende av långsiktigt samarbete över nationsgränser, konstaterar Alasdair Ross.

Charlotta Sund delar bilden och betonar att rymdindustrin arbetar i helt andra tidsperspektiv än de flesta andra sektorer – här handlar planering om decennier snarare än kvartal.

Samtidigt går det inte att bortse från geopolitiken. Charlotta Sund beskriver att samarbeten som tidigare var självklara, exempelvis med Ryssland, inte längre är möjliga. Ändå är samarbete fortfarande själva kärnan i rymdverksamheten. Utan gemensamma standarder, delad infrastruktur och internationella partners skulle mycket av den globala rymdaktiviteten helt enkelt stanna av.

Alasdair Ross lyfter frågan om hur allmänhetens syn på rymden har förändrats, från de ikoniska mänlandningarna till dagens mer industriella verklighet. Charlotta Sund menar att många fortfarande underskattar hur djupt integrerad rymden är i våra vardagsliv. Navigation, kommunikation, finansiella transaktioner och uppkoppling bygger i dag på rymdbaserad infrastruktur.

En tydlig förändring, konstaterar båda, är den ökade kopplingen mellan rymd och försvar. Sund pekar på svenska satsningar på militära satelliter och beskriver detta som en nödvändighet snarare än science fiction. I moderna konflikter, och i det som ofta kallas gråzonen, är tillgång till rymdkapacitet avgörande för både säkerhet och samhällsfunktioner. Rymden handlar i grunden om hur vi lever våra liv här på jorden.

När Ross frågar vad som väntar Swedish Space Corporation framöver blir Europas position ett centralt tema. Sund konstaterar krasst att USA är världsledande inom rymdekonomi och rymdindustri. Europa ligger långt efter.

Till exempel saknar Europa i dag egen möjlighet att skjuta upp satelliter i omloppsbana från fastlandet. Just därför är satsningen på upp-

”

Få inser hur integrerad rymden är i våra liv. I allt från finansiella transaktioner till uppkoppling, navigation och kommunikation.

Läs en längre version av artikeln!

skjutningskapacitet utanför Kiruna strategiskt viktig.

SSC har valt en pragmatisk väg framåt, med nära samarbeten med amerikanska aktörer som Firefly Space och långvariga relationer med NASA.

Samtidigt lyfter Sund Sveriges styrka inom ett område där man är världsledande: att ta ner data från rymden till jorden via ett globalt nät av markstationer. Här fortsätter SSC att vara en central partner för internationella kunder.

Har relationen till amerikansk rymdindustri förändrats i takt med en mer ansträngd relation mellan USA och Europa?

– Vi ser snabba förändringar i prioriteringar och strukturer, särskilt inom NASA. Men detta har faktiskt öppnat nya möjligheter. En oväntad effekt är att erfarna rymdprofessionella nu söker sig till Kiruna för att arbeta hos oss, säger Charlotta Sund.

Med blicken riktad ännu längre bort, ber Alasdair om en reflektion över mänsklighetens ambitioner bortom jorden.

– Rymdindustrins mentalitet sträcker sig långt – där Mars redan ses som nästa självklara mål – men ytterst är frågan inte bara teknisk. Det handlar om vad det innebär att vara människa längre ut i universum. ●

– En "Made in Europe"-politik kan gynna vissa företag på kort sikt, men innebär sannolikt dyrare produktion och leveranskedjeproblem på lång sikt, sade Jan Larsson, vd för Business Sweden i sitt tal.

Frihandelsavtal väldigt viktiga i den nya världen

Hur påverkar dagens geopolitik handeln – och svenska företag och svenskt näringsliv? Den frågan stod i centrum för Jan Larssons tal, vd för Business Sweden.

Larsson inleder med en personlig återblick till millennieskiftet, då han arbetade som talskriverare åt statsministern.

– Lite generat minns jag de tal vi skrev då, om "historiens slut", som tycktes utspela sig framför våra ögon. Vi trodde att vi kunde stänga dörren till århundradet av krig – fascism, nazism, kommunism – och att internet, tillsammans med frihandel och västerländsk mjuk makt, förmodligen ledd av USA, skulle göra världen till en mjuk, fluffig, rosa och underbar plats.

– Så jag kan bara konstatera: oj, vad vi hade fel. Sedan dess har verkligheten förändrats drastiskt.

Larsson beskriver fem centrala utvecklingar som formar världshandeln just nu.

1. Den globala handeln har visat sig mer motståndskraftig än vad många befärade. "Den är blåsigen – ja – men inte trasig. WTO lever."
2. Konflikten mellan USA och Kina har blivit ett nytt normalläge. "Vi måste lära oss leva med att handel alltmer blivit en del av hur man försvarar territorium och stärker makt."
3. Kapplöpningen om teknik, energi och resurser intensifieras.
4. Leveranskedjor byggs om i en mer affärsfientlig värld, med exportkontroller, friend-shoring och minskat beroende av enskilda källor. "Och jag skulle våga säga att svenska företag gör ett väldigt, väldigt bra jobb med att anpassa sig."

5. Europa vaknar geopolitiskt, men tar också positiva steg. "Mercosur är ett exempel. Indien är ett annat. Frihandelsavtalen kommer att bli väldigt viktiga i den här nya världen."

Samtidigt pekar Larsson på flera övergripande hot: social oro som kan bli gnistan till större konflikter – och klimatförändringarna som ett existentiellt hot.

Han uttrycker samtidigt viss förvåning över hur stabilt svenskt näringsliv stått i turbulensen. En förklaring är att Sveriges export är bredare fördelad än många tror.

– Bara 4 procent av svensk export går till Kina, 9 procent går till USA.

Den största delen går till Europa.

När det gäller affärs-klimatet ligger traditionella stora marknader som USA och Tyskland under snittet, medan länder som Saudiarabien, Förenade Arabemiraten och Indien rankas högst.

Men exportstatistik fångar bara en del av verkligheten. Svenska företag har en global produktionsnärvaro.

– 20 procent av värdet i svenska företags försäljning går till USA, men produktionen sker ofta där och räknas därför inte som svensk export.

När det gäller Europa ser företagen både risker och möjligheter i samtalet om strategisk autonomi.

Jan Larsson avslutar med lärdomar från de mest framgångsrika företagen: de kartlägger sin exponering, arbetar med scenarioplanering och bevakar geopolitiken strukturerat – samtidigt som de bygger stark lokal förankring.

Business Sweden finns, betonar han, just för att hjälpa företag göra detta.

– Vi finns på 45 platser och arbetar nära UD och ambassader för att ge den här typen av information till svenska företag. ●

Läs en längre version av artikeln!

VICE STATS MINISTER, NÄRINGS- OCH ENERGIMINISTER EBBA BUSCH:

Mitt svar till Trump är: Du har rätt

Ebba Busch överraskar när hon ger Trump rätt i hans Europakritik. Europas största problem är inte USA – utan Europas egen stagnation och byråkratiska tröghet.

I sitt tal levererar Ebba Busch en tydlig diagnos av Europas läge – och lika tydliga svar på hur Sverige och EU bör agera i en tid präglad av handelskonflikter, geopolitisk osäkerhet och svag tillväxt. Hon strukturerar resonemanget i tre huvudpunkter: att både USA:s och Kinas agerande i grunden är rationellt, att Europa har svar, men agerar för långsamt – och att EU har mycket att lära av Sverige.

Busch återkommer till ett klassiskt resonemang om beslutsfattande: ibland är det farligaste beslutet att inte fatta något alls. Enligt henne lider EU inte av kunskapsbrist, utan av brist på handlingskraft. I en värld där maktbalanser kan skifta snabbt måste Europa bli betydligt snabbare i sitt agerande. Stabilitet får inte längre stå i vägen för tempo.

För Sveriges del är målen, menar Busch, enkla att enas kring: ökad konkurrenskraft och stärkt säkerhet. Hon menar också att Europa bör våga lära av både USA och Kina – inte genom att kopiera deras system, utan genom att ta till sig deras beslutsamhet.

Busch riktar därefter blicken mot USA och de högljudda europeiska reaktionerna på amerikansk säkerhets- och handelspolitik. Hon är självkritisk på Europas vägnar och ger Trumpadministrationen rätt i flera avseenden.

Europas andel av global BNP har sjunkit kraftigt de senaste decennierna, samtidigt som regleringar har vuxit och hämmat innovation och företagande. Hennes budskap till Trump är rakt: kritiken är delvis befogad.

EU:s regelbörda pekas ut som ett centralt tillväxthinder. Busch lyfter hållbarhetsrapporteringen som exempel på hur välmenande regler leder till stora kostnader för företag. Hennes svar är att regelförenkling måste behandlas som en säkerhetsfråga. Hon pekar på Sveriges arbete med att korta tillståndprocesser, bland annat inom elnätutbyggnad, där ledtiderna har halverats på några år.

Läs en längre
version
av artikeln!

Vice statsminister Ebba Busch gav flera Busch-svar på hur Europa ska stärka sin konkurrens – med Sverige som förebild.

”

Väst är till omkring 90 procent beroende av Kina för den digitala och gröna omställningen.

Samtidigt varnar hon för Europas strategiska beroende av Kina, särskilt när det gäller kritiska råmaterial. Kinas dominans jämförs med OPEC:s makt under 1970-talet, men med skillnaden att priser pressas artificiellt lågt för att slå ut konkurrens.

Busch efterlyser en offensiv europeisk strategi för egen utvinning och produktion – och menar att Sverige har unika förutsättningar att bidra.

Avslutningsvis lyfter Busch det hon kallar ”skrytfakta”: Stockholm som Europas kapitalhuvudstad, Sveriges starka innovationsklimat och en nästan helt fossilfri elproduktion.

Hennes budskap till EU är tydligt: studera svensk politik – och kopiera den snabbt. Med rätt politisk riktning kan Europa bli både rikare och säkrare, och återvinna framtidsstron i en mörk tid. ●

AI-bubbla eller accelerator? Norden vid ett vägskäl

Daniel Sack från BCG och Tom Standage diskuterar om AI är en övergående bubbla eller en accelerator för produktivitet och tillväxt.

Daniel Sack inleder med att nyansera bilden av AI som en plötslig revolution. Utvecklingen har pågått i decennier, men Norden – och särskilt Stockholm – står nu vid ett strategiskt vägskäl. Med stora kapitalflöden och höga ambitioner är frågan om besluten som fattas nu leder till långsiktigt värde.

En central drivkraft bakom den nuvarande investeringsvågen är agentisk AI – system som inte bara analyserar eller genererar innehåll, utan som kan planera, resonera och agera självständigt i digitala miljöer.

Sack beskriver hur AI-agenter redan används i många organisationer och hur investeringarna fortsätter även i svagare konjunktur. Samtidigt är tekniken ännu inte fullt tillförlitlig. Ju mer komplex uppgiften är, desto större är risken för fel, även om kapaciteten förbättras i snabb takt.

Det är framförallt tre strategier som företag använder för att ta sig an AI i dag: att införa färdiga verktyg, att omforma processer och organisationer – eller att uppfinna helt nya affärsmodeller. Att införa är nödvändigt, men ger ofta begränsad effekt. De verkligt stora resultaten kommer först när företag vågar omforma och uppfinna.

Här varnar Sack för ett glapp mellan ambition och investering, särskilt i

”

Cirka en och en halv tusen miljarder dollar investeras i AI-infrastruktur mellan 2024 och 2027. Det är ett enormt vågspel.

– Tom Standage

Läs en längre version av artikeln!

Norden. Studier visar extremt höga förväntningar på både intäktsökningar och kostnadsbesparingar, samtidigt som investeringarna främst riktas mot enklare införanden där avkastningen är lägre. Risken är att detta skapar en AI-bubbla: stora förhoppningar utan motsvarande resultat.

Tom Standage problematiserar bilden genom att peka på att verklig AI-användning i produktion fortfarande är begränsad. Mycket av det som kallas agentisk AI är i praktiken standardfunktioner inbyggda i befintlig mjukvara snarare än djupgående transformation. Det skapar en diskrepans mellan hur AI beskrivs och hur den faktiskt används.

Samtalet återkommer flera gånger till ansvar och kontroll. Båda är överens om att människan måste förbli i loop. Hur mycket handlingsutrymme AI-system får beror på konsekvenserna av ett fel – låg risk kan automatiseras, hög risk kräver mänskligt omdöme.

Avslutningsvis diskuteras avkastning. Sack konstaterar att införande ofta ger blygsamma vinster, medan omformning och uppfinning kan ge mångdubbelt högre effekt.

När Alasdair Ross sammanfattar att de största vinsterna kräver det svåraste arbetet, är svaret entydigt:

– Ja, det är där framtidens konkurrenskraft byggs.

De största vinsterna i dag finns enligt Daniel Sack inom kunskapsarbete:

- kodning
- kundservice
- dokumentproduktion
- bank och läkemedel

Men han betonar att agenternas värde beror på vilka verktyg och system de kopplas till. ●

”Förmågan att utföra längre sammanhängande uppgifter fördubblas ungefär var sjunde månad.”

Daniel Sack

Samtalet kretsar kring Europas konkurrenskraft, strategiska beroenden och framtiden för life science i Sverige och Europa.

”Nästan 10 procent av Sveriges export kommer från life science. Men det är inte business as usual.”
Sofia Wallström

Med fokus mot Sveriges roll i Europa och de utmaningar svenska företag står inför när det gäller att attrahera talang, investeringar och innovationskraft möts EU-minister Jessica Rosencrantz och Sofia Wallström, vd för Lif.

Make-or-break för Europa

Den övergripande frågan i diskussionen mellan EU-minister Jessica Rosencrantz och Sofia Wallström, vd för Lif, är om Europa gått för långt i att flytta ut grundläggande tillverkning och ensidigt fokusera på högre värdekedjor.

Rosencrantz betonar att utvecklingen inte är ett politiskt beslut, utan en följd av globalisering, handel och marknadsekonomi – krafter som byggt Europas välbefinnande. Samtidigt kräver den nya geopolitiska verkligheten större realism.

– Vi kan inte vara naiva kring beroenden. Europa måste minska sårbara beroenden av ett fåtal länder.

Grundreceptet står dock fast:

– Mer handel och fler avtal – inte tullar.

Hon pekar på att Europas största utmaning inte bara är industriell, utan handlar om produktivitet, särskilt i nya teknologier. Med hänvisning till Mario Draghis rapport understryker hon behovet av att hålla jämna steg inom AI och innovation.

Rosencrantz listar tydliga prioriteringar: en verklig inre marknad, särskilt för tjänster, mindre byråkrati, starkare kapitalmarknader och snabbare handelsavtal.

– Vi vet vad som behöver göras. Nu måste vi göra det.

Hon lyfter också Sveriges styrkor: Stockholm som kapitalcentrum och landets starka innovationsklimat.

Sofia Wallström betonar att Europa historiskt varit ledande inom läkemedel – men varnar för att den positionen inte längre är självklar.

”

Sverige rankas högt i innovation och unicorns per capita. Vi behöver bli bättre på att berätta den historien i Europa.

Läs en längre version av artikeln!

– Det här är inte en tillfällig störning. Det är ett nytt spel. Att stå still är inte längre neutralt.

Life science är en central del av svensk ekonomi, men Wallström pekar på ett strukturellt problem: Sverige investerar relativt lite i nya innovativa läkemedel och har låga priser jämfört med andra länder.

– Sverige är i praktiken ett lågprisland. Det riskerar att underminera långsiktig innovationskraft.

Hon varnar för att ett ensidigt kostnadsfokus på sikt leder till lägre produktivitet, tillväxt och samhällsnytta.

Panelen berör också den mer offensiva amerikanska industripolitiken. Wallström lyfter Storbritannien som ett varnande exempel där investeringar dragits tillbaka.

– Europa har inte råd att hamna där.

Rosencrantz återkommer till behovet av balans mellan tillgänglighet och incitament för forskning.

– Reglerna har goda intentioner, men bördan har blivit för tung. Vi måste våga förenkla.

Hon ser tecken på skifte inom EU, men varnar för långsamhet.

– 2026 är i många avseenden make-or-break för Europa.

Wallström avslutar med att Europa även måste mäta sig mot Kina inom medicinsk innovation. Diskussionen landar i ett gemensamt budskap: Europas konkurrenskraft avgörs nu av förmågan att gå från analys till handling – snabbt. ●

Flygande bilar och breakdansande humanoider

Johan Nylander, Asienkorrespondent, Dagens Industri, i samtal med Alasdair Ross.

I väst finns ofta en föreställning om att vi "förstår" Kina – vad landet gör och vad som driver dess agerande. Men den bilden är kanske inte alltid så tillförlitlig. Hur upplever du att Kina ser på sig självt och på sin relation till väst?

– Hur Kina ser på sig självt är faktiskt en väldigt bra fråga. Som korrespondent i Kina och Asien lever man i ett konstant högt tempo.

– Det är som att vara väderreporter mitt i en evig tyfonsäsong. Varje dag är lika galen som den förra.

Johan Nylander återkommer ofta till Shenzhen, som han beskriver som ett enormt teknologiskt kraftcentrum.

– Jag går runt på teknikmarknaden där, och varje gång blir jag chockad. För bara några veckor sedan kunde man köpa fullstora humanoida robotar rakt över disk.

Robotar som kan dansa, slåss och utföra avancerade rörelser – till ett pris runt 100 000 kronor.

I nästa butik säljs flygande bilar: drönanliknande farkoster för två personer.

– Flygande bilar och flygtaxibilar är inte längre science fiction. Man räknar med kommersiella tjänster redan i år.

Exporten går bra till Korea och Japan, och Saudiarabien är en särskilt stor marknad där fordonen ska användas för VIP-transporter direkt från flygplats till hotell.

Europa är däremot svårare. – Av en anledning som nog inte förvånar någon: regleringar.

Kina ser på sig självt med ett mycket starkt självförtroende. Det finns en utbredd övertygelse om att den teknologiska framtiden tillhör Kina, menar Nylander.

Påverkas vi av chauvinism i synen på Kina – att landet främst reagerar på våra beslut och att vi kan bromsa dess utveckling? Men Kina har en enorm hemmamarknad och långsiktighet i sitt beslutsfattande. Samtidigt har USA:s politik blivit mer disruptiv, inte minst under Trump. Pressas Kina bakåt – eller håller man fast vid sitt långsiktiga spel?

– Det korta svaret är: Kina håller fast vid sitt långsiktiga spel. Precis som man gjort i tusentals år.

USA försöker nu begränsa Kinas tillgång till amerikansk teknik genom exportkontroller och tullar, särskilt kring avancerade halvledare.

– När jag talar med kinesiska techbolag säger de samma sak: ja, det är ett problem. Men det kommer inte att stoppa Kina. Det är ett farthinder.

Restriktionerna har snarare

Läs en längre version av artikeln!

Om Johan Nylander fick önska en sak av Europa – vad skulle det vara? Mer fokus på innovation. Mindre fokus på reglering.

”

Kina dominerar solceller, vindkraft och elbilar. Jag såg siffror som visar att exporten av elbilsbatterier till Europa nästan fördubblades förra året – en ökning på 70–75 procent.

förstärkt övertygelsen om självförsörjning.

– Man vill inte vara beroende av USA eller väst när det gäller teknik, energi eller livsmedel.

Trots brist på avancerade chip har Kina gjort stora framsteg i egen hård- och mjukvara.

– På sätt och vis har restriktionerna drivit på innovationen.

Kinas industripolitik – med subventioner, riktad kredit och fokus på utvalda sektorer – har varit central för framgångarna inom solceller och elbilar. Är det samma modell som nu appliceras på AI?

– Ja, utan tvekan. Exporten av elbilsbatterier till Europa ökade med runt 70 procent förra året.

– Trots att Europa försöker bromsa inflödet känns utvecklingen nästan ostopparbar.

Nu står AI i centrum.

– Runt 5 procent av BNP går till industristöd, och AI är högst prioriterat: automation, robotik, självkörande fordon – allt kopplas tillbaka till AI.

Har du en AI-idé i Kina finns en enorm kraft och dynamik. DeepSeek är bara ett exempel bland många.

– Man utvecklar AI som kräver mindre energi och beräkningskraft. Än en gång har begränsningarna drivit innovation. ●

Hongkong.

Lovable-grundaren Anton Osika om frigjord kreativitet

Att bygga mjukvara har krävt kodkunskaper eller stora resurser. Vad händer när vem som helst kan skapa appar, webbplatser och digitala produkter genom att helt enkelt beskriva vad de vill?

Det är utgångspunkten för samtalet mellan Lovables grundare Anton Osika, Tom Standage och Alasdair Ross.

Anton Osika inleder med en fråga till publiken:

– Hur många här inne har haft en idé till en app eller webbplats som ni velat förverkliga?

Många händer åker upp.

– Och de flesta har upptäckt samma sak: det är svårt, dyrt, eller beroende av extrem teknisk kompetens.

Det är just den tröskeln Lovable vill ta bort. Plattformen låter användare bygga mjukvara genom att chatta med AI – från idé till fungerande produkt på timmar eller dagar, i stället för månader.

”

I dag har över 30 miljoner projekt skapats på Lovable-plattformen.

– Du kan bygga något som faktiskt fungerar och som går att skapa ett företag kring, utan att kunna koda.

Hur avancerade produkter går det att bygga?

– Väldigt avancerade. E-handel, betalningar, integrationer och interaktiva funktioner kan skapas i ett och samma flöde.

– Vi tar bort flaskhalsen i "första milen": att testa om en idé ens är värd att bygga. I dag har över 30 miljoner projekt skapats på plattformen.

Ett vanligt argument mot så kallad vibe coding är att den som inte kan koda heller inte vet hur man löser problem när något går fel. Osika håller delvis med – men betonar hur snabbt utvecklingen går.

– För sex månader sedan stämde det bättre. I dag skriver AI ofta kod som är bättre än vad jag själv hade gjort på en vecka.

Testning är dock fortsatt avgörande.

– Precis som med mänskliga utvecklare måste du testa tills det är riktigt bra, särskilt innan du tar betalt.

I större organisationer behövs fortfarande ingenjörer som förstår helheten: arkitektur, beroenden och risker.

– Där är människans roll fortfarande central.

När allt fler utan teknisk bakgrund bygger mjukvara väcks frågor om säkerhet, särskilt i reglerade branscher som vård.

– Tidigare litade man på att utvecklare gjorde rätt. Nu måste säkerhet vara inbyggd från början.

Lovable hanterar data, behörigheter och nycklar säkert som standard,

Tom Standage, som studerat AI sedan 1980-talet, var nyfiken på hur Lovable ser på säkerhet och hur avancerade lösningar det går att chatta fram med Lovable.

"Folk säger:
det funkar.
Det är vår styrka."
Anton Osika

och all kod granskas automatiskt
– även av AI.

– Säkerhet är alltid ett rörligt mål. Precis som iPhones och Android upptäckts sårbarheter som måste patchas (lagas).

För riktigt känsliga system gäller samma princip som tidigare.

– Ta in de bästa säkerhetsexperterna. Det hade krävts även med traditionell utveckling.

När stora AI-labb bygger egna kodverktyg uppstår frågan om konkurrensfördelar.

– Modellerna är inte vår hemlighet. Värdet ligger i lagret ovanpå: hur man bygger säkra, tillgängliga produkter och tar dem hela vägen till användare.

Lovable kombinerar flera AI-modeller, men fokuserar på användarupplevelse och den "sista milen": analys, iteration och förbättring baserat på hur produkten faktiskt används.

– Folk säger: "det bara funkar". Det är vår styrka.

Vad händer när personer inom marknad, på en redaktion eller operations själva kan bygga funktioner?

– Det handlar inte om att gå runt tech-teamet. Det handlar om att fler kan visa vad som borde byggas.

Lovable används redan i stora organisationer, som Deutsche Telekom, för att snabbt skapa prototyper och fatta bättre beslut.

– Du bygger, visar för CTO:n och säger: "det här borde vi göra". I vissa fall kan det gå live med ett klick.

Vad betyder detta för programmerarrollen?

– Det handlar inte om att ersätta utvecklare. Det handlar om att alla blir utvecklare.

Ingenjörer får en mer granskande roll – med fokus på arkitektur, säkerhet och kvalitet – samtidigt som fler kan delta i kärnfrågorna: vad som ska byggas och varför.

Syns AI-effekten redan?

– Ja. Absolut.

Osika berättar om en McKinsey-chef som byggde en fungerande prototyp på några timmar – ett arbete som tidigare var planerat att ta fyra månader. Det skapar en feedback-loop: du testar fler idéer snabbare och hittar bättre lösningar.

Lovable självt är ett exempel:

– Produkten fanns inte för 14 månader sedan. I dag har applikationer byggda på Lovable hundratals miljoner besök varje månad.

Lovable utvecklas nu från att vara en AI-utvecklare till att bli en AI-CTO, med överblick över hela organisationens system och dataflöden.

– När AI får mer kontext och fler integrationer läser det upp helt nya nivåer av värde.

Alasdair Ross sammanfattar:

– För tre-fyra år sedan hade det här samtalet inte varit möjligt. Om tre-fyra år kommer världen att se helt annorlunda ut.

Och till publiken:

– Det finns inga ursäkter längre. Var och en av er kan gå härifrån och bygga er idé. ●

Läs en längre
version
av artikeln!

Livsmedel som beredskapsfråga

Kapitalmobilisering blir allt viktigare

De senaste årens kriser har visat hur sårbara de globala livsmedelssystemen är. Mat är inte längre enbart en jordbruks- eller bistandsfråga, utan en central del av samhällets motståndskraft. Maria Håkansson, vd för Swedfund, betonar att livsmedelssäkerhet nu måste ses i ett bredare resiliensperspektiv – där energi, digitalisering och logistik är avgörande för produktion, distribution och betalningar.

Swedfund investerar i utvecklingsländer med målet att minska fattigdom genom hållbara affärsmodeller. Rollen handlar inte bara om att tillföra kapital, utan om att strukturera investeringar så att fler aktörer vågar följa efter. I en tid när internationellt bistånd minskar och resurser omfördelas, blir kapitalmobilisering allt viktigare.

I länder med fragmenterade livsmedelssystem finns ofta lösningarna redan – det som saknas är finansiering. Samtidigt är systemen globala: störningar i ett land får konsekvenser långt bort. Ukraina är ett tydligt exempel. Trots kriget är Swedfund fortsatt investerat i bland annat energi, småföretagsfinansiering och livsmedelsproduktion. Företag inom exempelvis kyckling och solrosolja är systemkritiska för både sysselsättning och export, men verkar under extremt svåra förhållanden.

Håkansson lyfter särskilt "missing middle" – flaskhalsar inom lagring, logistik och marknadstillgång. Här ser Swedfund potential i modeller som kombinerar fysisk infrastruktur med digitala lösningar och AI, som Apollo Agriculture i Afrika och Arya i Indien.

Inför 2026 ser Maria Håkansson ett skifte där Swedfunds roll som katalysator för hållbara investeringar stärks. Affärsmodellen vilar på effekt, hållbarhet och finansiell bärkraft – med samhällsnyttan i första rummet.

– Givet de enorma finansieringsgap som finns, blir mobilisering ett ännu tydligare fokus under 2026, särskilt kopplat till digitala lösningar för livsmedelssäkerhet och samarbete med privat sektor. ●

Digital beredskap i en polykrisvärld

Hur Europa ska tänka kring cybersäkerhet, digital suveränitet och motståndskraft?

I en värld där globala risknivåer ligger långt över det historiska snittet, har digital infrastruktur blivit en central del av samhällets beredskap. Frågan är inte längre om digital säkerhet är viktig – utan hur företag, stater och Europa som helhet ska navigera mellan innovation, konkurrenskraft och nationell säkerhet.

Det var utgångspunkten för samtalet mellan Christina Backlund, vd svenskägda Shibuya, och SVT:s teknik- och näringslivsreporter Alexander Norén.

Christina Backlund inleder med att sätta ramen: digitalisering och datahantering är inte längre en teknisk stödfunktion, utan en strategisk fråga för alla organisationer.

– Digitala tjänster och data måste hanteras säkert för att företag och offentliga verksamheter överhuvudtaget ska kunna existera, vara innovativa och möta nya hot, säger hon.

Tidigare kunde it-beslut ofta fattas utifrån prestanda och kostnad, med cybersäkerhet som ett separat lager. I dag ser verkligheten annorlunda ut.

– Digital infrastruktur måste in i styrelserummet. Det handlar om överlevnad som nation – men också om att bygga konkurrensfördelar i en ny verklighet.

Strävan efter hur långt man ska gå efter digital självständighet beror helt på vem man är.
Alexander Norén

Läs en längre version av artikeln!

Backlund menar att tiden för enkla "me too"-strategier är förbi.

– Förr kunde man göra som grannen. I dag måste varje organisation analysera sina egna mest kritiska tillgångar och vad säkerhet faktiskt betyder för just deras framtid.

Alexander Norén pekar på den grundläggande spänning som präglar debatten: vi vill ha global uppkoppling, men samtidigt allt fler "öar av säkerhet".

– Det politiska intresset för digital suveränitet har vuxit kraftigt, inte minst på grund av Europas beroende av ett fåtal stora amerikanska teknikbolag.

Frågan är dock inte binär.

– Hur långt man ska gå i strävan efter digital självständighet beror helt på vem man är.

För militär och underrättelsetjänst är kraven extrema – full kontroll över hela kedjan. För andra verksamheter är riskbilden annorlunda.

– Den avgörande frågan är hur kritisk verksamheten är för samhällets funktion i kris. Det bör avgöra var man placerar sig på skalan.

Christina Backlund påminner om en ofta förbisedd realitet: näringslivet utgör omkring 90 procent av det civila försvaret.

– Försvar och militär har länge arbetat med de här frågorna. Men om vi ska bygga nationell motståndskraft måste även företag förstå hur de skyddar sin mest kritiska data.

Datacenter kan inte vänta på vinden

Energisystemet är grunden för digitalisering, industri, säkerhet och klimatomställning. När elbehovet väntas öka kraftigt samtidigt som geopolitisk osäkerhet består, blir resiliens och diversifiering avgörande.

Läs en längre version av artikeln!

Det var utgångspunkten för samtalet mellan Alan Woods från Rolls-Royce Small Modular Reactors (SMR) och Henric Thorsén från Siemens Energy.

SMR beskrivs ofta som ny kärnteknik, men enligt Woods handlar det främst om ett nytt sätt att bygga.

– Kärnkraftens stora problem har varit förseningar och kostnadsöverskridanden. SMR försöker lösa det genom industrialisering, standardisering och

Det gör frågan både bredare och mer komplex.

– Digital säkerhet är inte längre en fråga för ett fåtal sektorer. Den angår i princip alla.

På frågan om hur väl samordnad diskussionen är mellan stat, försvar och näringsliv är svaret: bättre än förr, men långt ifrån tillräckligt.

– Det finns fler forum i dag, bland annat genom MSB och nya tillsynsstrukturer, säger Backlund.

– Men samarbetet mellan branscher kan bli mycket starkare. Ingen aktör kan lösa frågan om digital suveränitet ensam.

Hon pekar också på behovet av lokal kompetens.

– Förr kunde ett stort bolag vara svaret. I dag behöver vi många svar på många frågor.

Många glömmmer bort att näringslivet utgör omkring 90 procent av det civila försvaret.

Christina Backlund

En av de svåraste frågorna gäller Europas beroende av amerikanska moln- och teknikjättar.

– I teorin skulle någon kunna "slå av strömmen", konstaterar Alasdair Ross. *Hur hanterar man det beroendet?*

Christina Backlund betonar att det vore realistiskt att låtsas som om detta beroende inte finns.

– Vi har byggt på amerikansk teknik i decennier. IBM har funnits i över 100 år. Det är fantastisk teknik, och den har gjort oss framgångsrika.

Men framtidens strategier kan inte bygga på gårdagens antaganden.

– Tankeexperimentet att "slå av strömmen" är nyttigt. Det tvingar varje organisation att fråga sig: vad är mest kritiskt för mig, och hur skyddar jag det?

Fullständiga ersättningar finns inte i dag, men riktningen är tydlig:

– Som samhälle måste vi arbeta mot fler alternativ, även om det innebär kompromisser på vägen.

Alexander Norén pekar på en ofta underskattad faktor: bekvämlighet.

– Det är extremt lockande att fortsätta använda det man alltid har använt. Allt sitter ihop i samma ekosystem – mejl, kalender, HR, moln.

För att europeiska alternativ ska kunna växa krävs efterfrågan.

– Den kommer sannolikt att börja hos staten och myndigheterna, där det finns politiskt tryck att välja europeiska lösningar.

I dag går omkring 80 procent av investeringarna över Atlanten.

– Det lämnar mindre kapital för att bygga starka alternativ i Europa. Den balansen måste förändras.

Avslutningsvis vad bör företag konkret göra?

Christina Backlunds råd är tydligt:

– Låt affärslogiken styra. Följ pengarna. Identifiera det som gör verksamheten unik – där värde skapas och konkurrens uppstår.

– Det är där du ska lägga ditt starkaste skydd. ●

modulbygge. I stället för skraddarsydda megaprojekt används fabriksproducerade komponenter, vilket ger kortare byggtid och bättre kostnadskontroll.

Att Siemens Energy samarbetar med Rolls-Royce kan förvåna, givet Tysklands kärnkraftsavveckling. Thorsén gör dock skillnad mellan politik och bolag.

– Beslutet var statens. Vi har fortsatt vara aktiva inom kärnkraft och levererar teknik.

Rolls-Royce har arbetat med kärnkraft sedan 1958 och byggt ett stort antal reaktorer. Båda är eniga om att lösningen inte är antingen effektivisering eller ny produktion – utan båda.

– Vi behöver mer av alla rena energislag, säger Woods.

– Men kärnkraft fyller roller andra tekniker inte kan.

Den stora styrkan är planerbarhet. SMR levererar fossilfri el dygnet runt, oberoende av väder, vilket gör tekniken relevant för exempelvis datacenter och AI.

– Datacenter kan inte stänga när det inte blåser.

”

Utan tillräcklig energi bromsar vi industri, digitalisering och samhällsutveckling.

SMR kan dessutom placeras nära förbrukningen och producera både el och värme.

När hinder diskuteras är svaret tydligt: det är inte tekniken som bromsar.

– Den största flaskhalsen är tillståndprocesser och lagstiftning.

I Storbritannien tar miljö- och planprocesser längre tid än byggandet, vilket driver kostnader. Europa är starkt tekniskt, men långsamt i genomförande.

Samtidigt syns tecken på förändring genom lagändringar och bättre samordning.

Thorsén betonar att energi inte kan ses isolerat.

– Utan tillräcklig energi bromsar vi industri, digitalisering och tillväxt.

Motstånd mot ny infrastruktur finns, men det globala behovet är enormt. Hundratals miljoner saknar fortfarande el, samtidigt som AI och elektrifiering ökar efterfrågan. Fusion ses som framtiden.

– Men SMR är nuet, säger Woods. ●

"Wilhelmina Skogh var som kvinna en naturkraft i styrelserummet. Föreställ er Margaret Thatcher som hotellchef."
Ruth Kvarnström Jones

När Wilhelmina Skogh tog över som chef på Grand Hôtel 1902 bar hon på visionen om en Vinterträdgård.

Det är svårt att tänka sig en mer passande plats för samtalet med författaren Ruth Kvarnström Jones om hennes roman om den legendariska hotelldirektören Wilhelmina Skogh, som i början av 1900-talet satte sin prägel på både hotellet och Stockholm.

Den fenomenala kvinnan som utvecklade Grand Hôtel

Alasdair Ross inleder med att konstatera att konferensdagen nu rör sig från geopolitik och ekonomi till kultur.

– Det känns nästan kusligt att tala om den här boken just här, i det här rummet.

Romanen *De fenomenala kvinnorna på Grand Hôtel* bygger på verkliga personer och händelser, men använder fiktionens frihet för att levandegöra en epok. Författaren Ruth Kvarnström Jones har med sig den svenska utgåvan. Trots 500 000 sålda exemplar finns boken ännu inte på engelska.

Wilhelmina Skogh föddes på Gotland och kom som tolvåring till Stockholm, där hon klev in på en restaurang och bad om arbete.

– På ägarens fråga vad hon kunde svarade hon: Allt. Citatet är hämtat direkt ur Wilhelminas egna memoarer.

Hon började putsas glas, arbetade sexton timmar om dagen och studerade språk och bokföring på

Läs en längre version av artikeln!

kvällarna. Redan i tjugooårsåldern ägde hon sitt första hotell.

En avgörande episod inträffade på stationshotellet i Gävle. En kväll anlände en man i hög hatt när hotellet var fullt. Wilhelmina erbjöd honom sitt eget rum och gjorde en smörgås.

Han blev imponerad. Kort därefter fick hon nytt chefsjobb – och senare lån för att bygga eget. Hur en kvinna på 1870-talet fick finansiering är oklart.

– Jag misstänker att vännen i hög hatt spelade en roll.

Wilhelmina kom att äga tre hotell, men hon ville mer än så – hon ville bygga bättre hotell. Hon reste till London, Berlin och Paris för att studera de främsta anläggningarna. I Paris såg hon vinterträdgården på Grand Hôtel och tänkte: det är vad Stockholm behöver.

När hon tog över Grand Hôtel 1902 bar hon med

”

Jag hävdar att det krävs en kvinna för att bygga ut Grand Hôtel. Wilhelmina var den enda kvinnan i styrelsen – omgiven av män. Men hon lät sig inte begränsas.

sig visionen. Utrymmet saknades, men när de gamla Kungliga Stallen intill skulle rivas övertygade hon styrelsen att agera.

– Om vi inte tar chansen gör någon annan det. Resultatet är rummet där samtalet nu äger rum. Marken var dessutom kunglig.

Wilhelmina var ensam kvinna i styrelsen, omgiven av män.

– Hon var en naturkraft. Föreställ er Margaret Thatcher som hotellchef.

Hon var kompromisslös och insåg att ett hotell inte kan leva på gäster enbart.

– Man måste locka stockholmare som kommer för en öl, ett bröllop, ett firande.

Hon öppnade upp lokalerna, skapade separata ingångar och älskade teknik – köket fick Sveriges första rulltrappa för att transportera tallrikar.

Att skriva boken innebar att kliva in i ett annat Stockholm.

– Staden var smutsig. Saniteten var dålig och människor arbetade långa dagar i trångboddhet.

Det var en stad i omvandling, med storslagen arkitektur, men svåra levnadsvillkor.

Många av romanens gestalter är fiktiva.

– Wilhelmina kunde inte tala med sig själv. Hon behövde människor omkring sig.

Kvinnorna i boken representerar en generation vars intelligens underskattades och som sökte en plats i världen.

Mot slutet berörs ryktena om Wilhelminas närvaro i huset. Hon lät bygga en liten balkong för att övervaka verksamheten.

– Enligt personalen visar hon sig fortfarande där uppe. ●

Privatjet som ”uberflyg”

Privatflyget befinner sig i tillväxt, drivet av förändrade resebeteenden och ökade säkerhetskrav. Mats Leander, ansvarig för Norden och Östeuropa på VistaJet, beskriver hur branschen utvecklas med livsstilsförändringar.

Mats Leander, VistaJet, i samtal med Alasdair Ross.

VistaJet arbetar med en abonnemangsmodell där kunder köper flygtimmar i stället för att äga egna flygplan.

Modellen ger tillgång till en global flotta på omkring 270 flygplan och drygt 2000 piloter. Bolaget hanterar logistik, bemanning och säkerhetsbedömningar. För kunden är processen enkel: resan bokas, resten sköts av operatören. Ungefär som vi vant oss att använda Uber.

Läs en längre version av artikeln!

Kundbasen består till cirka 30 procent av multinationella företag, medan övriga främst är entreprenörer samt regeringar och organisationer. Norden har blivit en allt viktigare marknad i takt med att regionen vuxit i internationell betydelse.

Ett skäl som allt oftare lyfts fram är diskretion. Eftersom

VistaJet äger sina flygplan själva kopplas de inte till enskilda individer i öppna databaser, vilket ger ökad integritet.

Samtidigt möter privatflyget kritik för sin klimatpåverkan. VistaJet arbetar med bränsleeffektivare flygplan, hållbart flygbränsle och koldioxidkompensation.

– Det här är frågor som branschen inte kan bortse från, säger Leander.

Han menar att privatflyg i dag i högre grad handlar om effektivitet och tidskritiska behov än om lyx.

Samtalet gav bilden av en sektor i förändring, där tillväxt kombineras med ökade krav på ansvar och transparens – och en ny generation entreprenörer som inte i lika stor utsträckning drivs av att äga. ●

Läs en längre
version
av artikeln!

Se filmen!

Att bryta gränser: en symfoni av mänsklig uppfinningsrikedom och robotik. Robotcellisten, skapad av **Fredrik Gran** – tonsättare, forskare och robotutvecklare, överraskade delegaterna med stycket **Occultations** (två satser: nr 5 och nr 1), ett utdrag ur en längre kommande svit. **Michel Wenzer** har komponerat nr 5), och Fredrik Gran den andra och avslutande nr 1. Skanna koden till vänster för att se filmen från repetitionerna dagen innan konferensen.

”

Det var verkligen slående. Inspelade element, levande musiker – och en levande robot. Orden ”live” och ”robot” hör man inte ofta ihop, men här fungerade det på ett väldigt starkt sätt.

Tom Standage

Det handlar om att utforska ytterligheterna. Vibratot är ett bra exempel – när man väl kan imitera det övertygande, kan man också börja arbeta med dess enskilda parametrar på helt nya sätt. Det öppnar för nya sätt att komponera.

Fredrik Gran

USA är nästan bipolärt

Direkt från Wall Street ger Emanuel Sidea, USA-korrespondent på Di, en ögonblicksbild av ett splittrat land. Trumps väljare älskar honom, motståndarna avskyr honom – men för många handlar vardagen mest om inflation, boendekostnader och ”affordability”.

Alasdair Ross konstaterar med ett leende att Sidea nästan borde dela ut Eurovision-poäng när han kopplas upp från New York – även om amerikanerna ännu inte riktigt har tagit sig in i det europeiska kulturfästet.

– Faktum är att Truth Social Funds ringer öppningsklockan här i dag. Alla vet att det är en del av Donald Trumps företagsimperium.

Vad oroar amerikaner mest just nu?

– USA är nästan bipolärt. Trumps kärnväljare älskar honom. Samtidigt finns en mycket stor grupp som verkligen ogillar honom – hans retorik, hans politik, hans person. Polariseringen är fortsatt extrem.

Samtidigt är bilden mer komplex, menar Sidea.

– Om du stannar folk på gatan är det många som säger att de inte tänker särskilt mycket på politik alls. De är upptagna med vardagen.

Det som dominerar samtalen är i stället ekonomin.

– Affordability – att ha råd att leva – är den stora frågan, särskilt i New York, men också nationellt.

Emanuel Sidea beskriver en tydligt tudelad ekonomi.

– De rikaste 10 procenten står för ungefär hälften av konsumtionen, medan många andra känner sig bortglömda. Det skapar politisk trötthet och en känsla av att politikerna inte bryr sig.

– På en middag på Upper East Side ville ingen prata politik. Folk är utmattade och vet hur snabbt samtalet leder till konflikt.

Opinionsundersökningar visar att omkring 40 procent av amerikanerna saknar nära vänner som röstar på det andra partiet. Många lever i tydliga politiska bubblor.

Alasdair Ross pekar på att mellanårsvalet kan förändra mycket.

– Mellanårsvalet är ännu inte högst upp på väljarnas agenda, fokus kommer gradvis. Samtidigt pågår positioneringen redan i kongressen.

För väljarna är ekonomin fortsatt helt avgörande.

– Om Republikanerna inte kan presentera trovärdiga lösningar, kommer det att kosta dem. Många förväntar sig att Demokraterna kan ta tillbaka representanthuset. Allt annat skulle vara förvånande, givet missnöjet med Trump, särskilt kring ekonomin.

Emanuel Sidea, Di:s USA-korrespondent, var med direkt från Wall Street.

Läs en längre
version
av artikeln!

Andra frågor väger också tungt: migration, lag och ordning samt oro för demokratiska normer.

– Trumps sätt att tänja på exekutiva befogenheter förstärker bilden av en president med för stor makt.

Om mellanårsvalet går dåligt för Republikanerna – hur sannolikt är det att Trump eller hans krets försöker kringgå resultatet?

– Vi ser redan tendenser. Trump har vid flera tillfällen rundat kongressen genom exekutiva beslut. Det är för tidigt att säga exakt hur han skulle agera, men det är utan tvekan en risk som många följer noga.

Ross återkommer till rörelsen bakom personen.

Är Trumpism oskiljaktig från Trump själv?

– Det är en av de stora frågorna i amerikansk politik just nu. Det spekuleras om framtida republikanska ledare, men fokus ligger på MAGA-rörelsen snarare än på Trump som individ.

– Andelen republikanska väljare som identifierar sig som MAGA har minskat något, men bland republikanska politiker är stödet fortsatt starkt.

I slutändan avgörs valet av mittenväljarna.

– MAGA-kärnan är stabil. Frågan är hur mitten reagerar de kommande åren. ●

Stort tack till alla talare!

Företagsledare, experter, författare, ministrar, redaktörer och korrespondenter: stort tack för engagemang och klokskap!

Alasdair Ross

Alasdair Ross. Moderator. Redaktör för sektionen om länder i *The Economist The World Ahead*. Expert på globala risker, ekonomi och

geopolitik. Förklarar komplexa skeenden på ett tydligt och engagerande sätt utifrån sin långa erfarenhet på The Economist Intelligence Unit.

Ebba Busch

Tom Standage, vice chefredaktör på *The Economist* och redaktör för *The World Ahead 2026*. Tidigare teknik- och näringslivsredaktör. Förfat-

tare till flera prisade historieböcker om teknik och samhällsutveckling. Utbildad ingenjör från Oxford.

Tom Standage

Ebba Busch, Sveriges vice statsminister samt energi- och näringsminister. Partiledare för Kristdemokraterna sedan 2015. En central röst i

energiomställning, industripolitik och konkurrenskraft, med fokus på samverkan mellan stat och näringsliv.

Johan Norberg

Joakim Paasikivi. Senior geopolitisk rådgivare på Mannheimer Swartling och tidigare överstelöjtnant. Blev en välkänd militäranalytiker under

Rysslands invasion av Ukraina. Har arbetat inom militär underrättelsetjänst och undervisat i strategi.

Joakim Paasikivi

Johan Norberg. Historiker och författare till över 20 böcker om globalisering och framsteg, däribland *Peak Human*. Senior fellow vid Cato Insti-

tute. Utnämnd till årets författare av *The Economist* flera gånger.

Samantha Job

Ruth Kvarnström-Jones. Brittisk-svensk författare och historiker. Känd för sina romaner om banbrytande kvinnor i svensk historia, bland

annat *De fenomenala fruntimren på Grand Hôtel* och *Väninnorna på Nordiska Kompaniet*.

Ruth Kvarnström-Jones

Samantha Job. Storbritanniens ambassadör i Sverige sedan 2024. Tidigare chef för försvar och internationell säkerhet vid brittiska utrikesdepar-

tementet. Erfaren diplomat med fokus på säkerhet och geopolitik.

Jessica Rosencrantz

Anna Wieslander. Direktör för norra Europa på Atlantic Council och generalsekreterare i Svenska Försvarsföreningen. Säkerhetspolitisk expert med

uppdrag inom internationella forsknings- och försvarsorganisationer.

Anna Wieslander

Jessica Rosencrantz. Sveriges EU-minister. Tidigare ordförande i riksdagens EU-nämnd. Lång erfarenhet av europeiskt samarbete och

politik. Masterexamen från Handelshögskolan i Stockholm.

Alexander Norén

Anton Osika. Grundare och vd för AI-bolaget Lovable, som gör det möjligt att bygga appar genom att chatta med AI. Företaget värderades

2025 till 1,8 miljarder dollar. Bakgrund inom CERN, Sana Labs och Depict.ai.

Anton Osika

Alexander Norén. Senior ekonomi- och teknikreporter på SVT. Programledare för Ekonomibyrån. Har intervjuat Nobelpristagare och bevakat

näringsliv och innovation i över två decennier. Författare till flera fackböcker.

Johan Nylander

Charlotta Sund. Vd för Swedish Space Corporation sedan 2023. Tidigare vd för Tekniska verken

och chef på Ericsson. Har flera styrelseuppdrag och lång erfarenhet av internationellt ledarskap.

Charlotta Sund

Johan Nylander. Asienkorrespondent för Dagens industri och prisbelönt författare. Publicerad i

CNN, National Geographic och Forbes. Specialiserad på Kinas ekonomi och teknik.

Emanuel Sidea. USA-korrespondent för Dagens industri, baserad i New York. Journalist sedan 2001 och författare till The Man from Harem.

Styrelseledamot i Grävfonden och lärare i journalistik.

Emanuel Sidea

Sofia Wallström

Sofia Wallström. Vd för Lif – de forskande läkemedelsföretagen – och styrelseledamot i EFPIA. Tidigare generaldirektör för TLV och IVO. Expert på

marknadstillträde, prissättning och innovationspolitik.

Daniel Sack. Managing Director och Partner på BCG. Leder BCG X i Norden och bolagets sats-

ningar på generativ och agentisk AI. Utbildad vid Stanford och Dartmouth.

Daniel Sack

Maria Håkansson

Maria Håkansson. Vd för Swedfund. Leder hållbara investeringar i utvecklingsländer. Har lång internationell erfarenhet från Ericsson och sty-

relseuppdrag inom impact investing och hållbar finans.

Christina Backlund. Vd för Shibuya, svensk hybridmolnsleverantör. Har haft ledande roller

inom Ericsson, Schneider Electric och IBM. Civilingenjör från Chalmers.

Christina Backlund

Svitlana Zalizhchuk

Svitlana Zalizhchuk. Ukrainas ambassadör i Sverige. Tidigare utrikespolitisk rådgivare och parlamentsledamot. Expert på säkerhet, anti-

korruption och europeisk integration. Aktiv under Euromajdan-revolutionen.

Jan Larsson. Vd för Business Sweden sedan 2021. Har haft ledande roller inom McKinsey,

Nordea och Regeringskansliet. Ekonom med studier i Uppsala och Ljubljana.

Jan Larsson

Alan Woods

Alan Woods. Strategi- och affärsutvecklingschef på Rolls-Royce SMR. Ansvarar för global marknadsutveckling och finansiering. Civilingenjör från

Nottingham med lång erfarenhet inom energi och kärnkraft.

Henric Thorsén. Affärsutvecklingschef på Siemens Energy. Arbetar med energiomställning och elektrifiering. Har haft ledande roller inom stra-

tegiskt inköp och projektledning. Executive MBA från Handelshögskolan.

Henric Thorsén

Fredrik Gran

Fredrik Gran. Kompositör och robotforskare. Utforskar samspelet mellan musik och robotik, bland

annat genom "robotcellisten". Utbildad vid Kungliga Musikhögskolan och McGill University.

Mats Leander. President för Norden och Östeuropa på VistaJet. Ansvarar för tillväxt och affärs-

utveckling. Har tidigare haft ledande roller inom NetJets och internationella investeringar.

Mats Leander

Röster från deltagarna

Citaten nedan är hämtade från uppföljningsenkäten som svar på frågan: "Vad tyckte du var bäst med eventet?"

"Blandningen av föredrag och samtal liksom blandningen av ämnen. Väldigt brett, men också initierat."

"Innehållsmässigt tar jag med mig samtalet med Ukrainas ambassadör och samtalet direkt med DI:s korre i Hongkong – båda gav en väldigt god inblick i vad som händer just nu."

"Det är ett mycket bra event, och balansen mellan presentation och dialog är perfekt."

"Genomgående hög nivå på alla talare. Väldigt hög nivå på konferensdeltagare, vilket bidrar till kvalitativt mingel och nätverkande."

"Mycket intressanta och högst relevanta ämnen som lyftes fram av mycket kompetenta föreläsare. AI-tema på eftermiddagen var mycket intressant. Nätverkandet med andra deltagare var mycket värdefullt."

"Att det var många korta pass med olika inriktning. Mest spännande att höra om vad vi tror ska hända under 2026."

STORT TACK TILL ALLA SOM GJORDE KONFERENSEN MÖJLIG!

Mediapartner

MER UTFÖRLIGA SPANINGAR FRÅN
VÄRLDEN 2026-KONFERENSEN HITTAR DU PÅ:

www.varldenom.com